

Sygn. akt V Pz 82/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2014r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Agnieszka Leżańska

Sędziowie: S.S.O. Mariola Mastalerz

S.R. (del.) Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant: asyst. sędz. Sławomir Fert

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2014 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. M.

przeciwko M. (...) (...) spółce jawnej

z siedzibą w P. T.

o wynagrodzenie za nadgodziny, ekwiwalent za urlop wypoczynkowy

na skutek zażalenia biegłej I. W. oraz pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego – Sądu Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb.

z dnia 1 marca 2013r.

sygn. akt IVP 208/10

postanawia:

oddalić zażalenia.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. postanowieniem dowodowym, dopuścili dowód z opinii biegłego sądowego ds. finansów i księgowości I. W., która wydała w sprawie opinię pisemną i w związku z tym, wniosła w dniu 22 października 2012 roku o przyznanie wynagrodzenia w kwocie 1.115,10 złotych (35 godzin x 31,86 złotych) oraz zwrot podatku VAT w kwocie 256,47 złotych. Łącznie biegła wniosła o przyznanie wynagrodzenia w kwocie 1.371,57 złotych. W karcie pracy biegła wskazała, iż opracowanie opinii zajęło jej łącznie 35 godzin. Sporządzenie opinii obejmowało: zapoznanie się z aktami sprawy (3 godziny), ustalenie normy czasu pracy powoda i ustalenie stawki za jedną godzinę pracy w poszczególnych miesiącach (1 godzina), analizę tachografów (6 godzin), analizę kart pracy powoda (2 godziny), sporządzenie zestawień miesięcznych, ustalenie godzin pracy i rozliczenie dni pracy (9 godzin), ustalenie nadgodzin oraz wyliczenie należności za godziny nadliczbowe (1 godzina), wyliczenie za brak obecności w latach 2008-2009 (1 godzina), ustalenie urlopów należnych za grudzień 2008 roku i luty 2009 roku oraz ich wykorzystanie, sporządzenie zestawienia i ich analiza z kartą pracy powoda (1 godzina), wyliczenie ekwiwalentu za urlop wykorzystany bez

dokumentacji (1 godzina), opracowanie opinii, maszynopisanie, sporządzenie kserokopii, skompletowanie i wysyłka (10 godzin).

Postanowieniem z dnia 1 marca 2013 roku, wydanym w sprawie IV P 208/10, Sąd Rejonowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. przyznał biegłej sądowej kwotę 637,20 złotych tytułem wynagrodzenia za sporządzenie opinii oraz kwotę 146,56 złotych tytułem zwrotu należnego podatku VAT. W ocenie Sądu Rejonowego wskazana przez biegłą ilość godzin poświęconych na sporządzenie opinii jest niewspółmierna do materiału, z jakim biegła musiała się zapoznać, aby wykonać opinię. Biegła miała bowiem dokonać rozliczenia tylko 3 miesięcy pracy powoda w pozwanej spółce. A tym samym, nie było konieczności poświęcenia przez biegłą łącznie 35 godzin na sporządzenie opinii, a czasem wystarczającym do wykonania opinii było, zdaniem sądu I instancji, 20 godzin.

Na powyższe postanowienie wnieśli zażalenia biegła I. W. oraz pozwany.

Pozwany zaskarżył postanowienie w części przyznającej biegłej wynagrodzenie ponad kwotę 500 złotych, zarzucając mu naruszenie art. 288 k.p.c. w zw. z art. 89 i 90 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, przez znaczne zawyżenie wynagrodzenia należnego biegłej za sporządzenie opinii pisemnej. W uzasadnieniu wskazał, iż przy uwzględnieniu fachowej wiedzy oraz doświadczenia jakimi dysponuje biegła, uzasadniony nakład pracy do sporządzenia opinii w przedmiotowej sprawie był nie większy, niż 12 godzin. Zdaniem pozwanego, poświęcenie 6 godzin na sporządzenie opinii oraz 6 godzin na opracowanie opinii (w tym dokonanie niezbędnych wyliczeń) jest bowiem wystarczające. Ponadto skarżący wskazał, iż maksymalna stawka za godzinę pracy biegłego winna być ustalona na kwotę 30,03 złotych, a nie 31,86 złotych.

Wskazując na powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, bądź ewentualnie o jego zmianę, poprzez obniżenie wynagrodzenia biegłej do kwoty nie większej niż 500 złotych.

Biegła I. W. zaskarżyła postanowienie wnosząc o jego zmianę i przyznanie wynagrodzenia zgodnie z przedłożonym rachunkiem. Skarżąca zarzuciła, że Sąd Rejonowy nie wyjaśnił okoliczności faktycznych, tj. wielkości czasu koniecznego do sporządzenia opinii oraz naruszył art. 328 k.p.c., poprzez nie uzasadnienie poglądu w zakresie zmniejszenia ilości godzin (nie wiadomo, które pozycje w karcie pracy biegłego zostały zweryfikowane i dlaczego zostały tak zweryfikowane).

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Zażalenia nie zasługują na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego przyjęty przez Sąd Rejonowy wymiar czasu pracy biegłej sądowej I. W., poświęcony na sporządzenie opinii pisemnej w wymiarze 20 godzin, jest prawidłowy i odpowiada rzeczywistemu rozmiarowi pracy przez nią wykonanej.

Zgodnie z treścią art. 288 k.p.c. biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę. Przepis art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010r. Nr 90, poz. 594 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym w dacie złożenia rachunku przez biegłą, stanowił natomiast, że biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę. Wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę zgodnie z art. 90 ww. ustawy określało się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków niezbędnych do wykonania czynności – na podstawie złożonego rachunku.

W świetle treści pisemnych motywów zaskarżonego postanowienia należy przyznać rację biegłej, iż Sąd Rejonowy nie uzasadnił swego poglądu w zakresie zmniejszenia ilości godzin i nie wiadomo, które pozycje w karcie pracy biegłego zostały zweryfikowane i dlaczego zostały zweryfikowane w sposób przyjęty przez Sąd.

Dokonując jednak analizy czasu pracy biegłej, wynikającego z przedłożonej przez nią karty pracy, w świetle treści sporządzonej przez nią opinii pisemnej, Sąd Okręgowy uznał za uzasadnione, podobnie jak i Sąd I instancji, przyznanie biegłej wynagrodzenia w wysokości odpowiadającej 20 godzinom pracy.

W ocenie Sądu Okręgowego, czas pracy, jaki biegła poświęciła na zapoznanie się z aktami sprawy, biorąc pod uwagę ich obszerność, wynosił maksymalnie 2 godziny, zaś czas pracy poświęcony na analizę tarcz 44 sztuk tachografów łącznie, winien wynieść, zdaniem Sądu Okręgowego, nie więcej niż 4 godziny, a nie 6 godzin, tak jak to podała biegła w karcie pracy.

Zastrzeżenia Sądu Okręgowego budzi również czas poświęcony przez biegłą na sporządzenie zestawień miesięcznych. Przede wszystkim zwrócić należy uwagę, iż przy dokonywaniu analizy tarcz tachografów za okres od 1 grudnia 2008 roku do 28 lutego 2009 roku biegła winna czynić odpowiednie notatki, zapisy potrzebne do dalszych obliczeń. Tym samym same sporządzenie zestawień miesięcznych, ustalenie godzin pracy i rozliczenie dni pracy sprowadzały się tylko do matematycznych wyliczeń. Zasadnym było więc, w ocenie Sądu Okręgowego, obniżenie czasu pracy za sporządzenie ww. zestawień do 5 godzin (nie zaś 9 godzin, jak to podała biegła).

Nie można również przyjąć, że czynności związane z już samym opracowaniem opinii, tj. maszynopisaniem, sporządzeniem kserokopii w 3 egzemplarzach, skompletowaniem oraz wysyłką akt, zajęły biegłej łącznie, aż 10 godzin pracy. Opracowując wnioski, biegła dysponowała przecież już wszystkimi wyliczeniami, a sporządzenie opinii to tylko sama techniczna czynność jej wydruku. Logicznym jest, że biegła wykonując wszystkie wskazane czynności badawcze, musiała je opisywać w sposób gotowy, tj. pozwalający na wykorzystanie w opinii. Dlatego też, odnośnie czasu potrzebnego na opracowanie opinii, to czas ten winien, w ocenie Sądu Okręgowego, wynieść łącznie nie więcej niż 2 godziny.

W świetle powyższych rozważań, Sąd Okręgowy uznał, iż czasem wystarczającym na wykonanie wszystkich czynności związanych z wydaniem opinii było 20 godzin. Tym samym nie zasługiwały na podzielenie zarzuty pozwanego, dotyczące znacznego zawyżenia wynagrodzenia należnego biegłej, jak i zarzuty biegłej, dotyczące z kolei zaniżenia tegoż wynagrodzenia.

Dodać należy, iż wbrew twierdzeniom pozwanego podniesionym w zażaleniu, w dacie złożenia rachunku przez biegłą stawka za godzinę pracy biegłego wynosiła maksymalnie 31,86 złotych, a nie 30,03 złotych.

Zgodnie z bowiem z obowiązującą w tej dacie treścią § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 roku w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 46, poz. 254 ze zm.) podstawę obliczenia wynagrodzenia biegłych sądowych za wykonaną pracę, zwanego dalej stanowila kwota bazowa dla osób, o których mowa w art. 5 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 23 grudnia 1999 roku o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 110, poz. 1255 ze zm.), której wysokość, ustaloną według odrębnych zasad, określa ustawa budżetowa. Osobami wskazanymi w ww. przepisie są osoby zajmujące kierownicze stanowiska państwowe, członkowie korpusu służby cywilnej, etatowi członkowie samorządowych kolegiów odwoławczych i kolegiów regionalnych izb obrachunkowych, pracownicy Rządowego Centrum Legislacji, eksperci, asesory i aplikanci ekspercy Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej, funkcjonariusze Służby Celnej, członkowie służby zagranicznej niebędący członkami korpusu służby cywilnej oraz członkowie Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych.

Stosownie do treści § 2 ust. 2 ww. rozporządzenia wynagrodzenie biegłych za wykonaną pracę wynosiło za godzinę pracy od 1,2% do 1,7% podstawy obliczania (§ 2 ust. 2 rozporządzenia).

Ma rację pozwany wskazując, że wysokość kwoty bazowej w 2012 roku dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe w dacie złożenia rachunku przez biegłą była określona w ustawie budżetowej istotnie na kwotę 1.766,46 złotych (art. 13 ust. 2 lit a ustawy budżetowej na rok 2012). Pozwany pomija jednakże, że wysokość kwoty bazowej w 2012 roku dla członków korpusu służby cywilnej, etatowych członków samorządowych kolegiów odwoławczych

i kolegów regionalnych izb obrachunkowych, pracownicy Rządowego Centrum Legislacji, ekspertów, asesorów i aplikantów eksperckiej Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej, funkcjonariuszy Służby Celnej oraz członków służby zagranicznej niebędących członkami korpusu służby cywilnej wynosiła 1.873,84 złotych (art. 13 ust. 2 lit a ustawy budżetowej na rok 2012).

Wobec nieściśłości ustawodawcy, którą popełnił uchwalając przepis § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 roku w sprawie kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym, a polegającej na tym, że zgodnie treścią tego przepisu zastosowanie do ustalenia stawki godzinowej wynagrodzenia biegłego może mieć zarówno kwota bazowa w wysokości 1.766,46 złotych, jak i 1.873,84 złotych Sąd Okręgowy uznał, że zastosowanie winna mieć stawka korzystniejsza dla biegłego. Oznacza to zatem, że maksymalna stawka za godzinę pracy wynosiła 31,86 złotych (1,7% x 1.873,84 złotych).

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, uznał zażalenia za nieuzasadnione i na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.